

Lūdzu, ņemiet vērā, ka šai lapai nesen tika atjaunināta oriģinālvalodas [el](#) versija. Mūsu tulkotāji pašlaik gatavo versiju valodā, kuru esat izvēlēties.

Swipe to change

grieķu

Mantošana

Grieķija

Šīs informatīvās lapas sagatavotas sadarbībā ar **ES Notāru padomi (CNUE)**.

1 Kā tiek taisīts pēdējās gribas rīkojums (testaments, savstarpējs testaments vai mantojuma līgums)?

A. Brīvprātīgā mantošana ir iespējama tikai ar testamentu (Civilkodeksa 1710. un 1712. pants).

Ir paredzēti šāda veida testamenti:

a) parastie testamenti

Hologrāfiskais testaments — testaments, kas ir pilnībā ar testatora roku uzrakstīts, datēts un parakstīts (neizmantojot mehāniskas ierīces) (Civilkodeksa 1721., 1722. un 1723. pants). Šāds testaments nav jāiesniedz nevienā iestādē. Pēc testatora nāves *ikvienai personai, kuras glabāšanā ir hologrāfiskais testaments, pēc informācijas saņemšanas par testatora nāvi ir pienākums bez tīšas kavēšanās iesniegt testamentu izsludināšanai piekritīgās apgabala civiltiesas tiesnesim testatora pēdējā pastāvīgajā dzīvesvietā vai uzturēšanās vietā, vai iesniedzējas personas pašas pastāvīgajā dzīvesvietā, vai arī jebkurā Grieķijas konsulārajā iestādē, ja testamenta turētājs dzīvo ārvalstī* (Civilkodeksa 1774. un 1775. pants).

Slēgts testaments — testaments, ko ir sastādījis testators un kas ir iesniegts notāram slēgtā aploksnē triju liecinieku klātbūtnē vai divu notāru un viena liecinieka klātbūtnē. Pēc testatora nāves notāram ir pienākums *bez tīšas kavēšanās personīgi nogādāt testamenta oriģinālu tā apgabala civiltiesas tiesnesim, kurā ir reģistrēta notāra biroja juridiskā adrese* (Civilkodeksa 1738.–1748. un 1769. pants).

Publiskais testaments — testaments, ko testators mutiski paziņojis notāram triju liecinieku vai divu notāru un viena liecinieka klātbūtnē. Ir sastādāms notariālais akts. Tas ietver testamentu un tiek glabāts pie notāra, kuram ir pienākums *pēc informācijas saņemšanas par testatora nāvi un bez tīšas kavēšanās nosūtīt testamenta kopiju tā apgabala civiltiesas tiesnesim, kurā ir reģistrēta notāra biroja juridiskā adrese* (Civilkodeksa 1724.–1737. un 1769. pants).

b) ārkārtas testamenti

Ārkārtas apstākļos testamentu var noformēt uz kuģa klāja (Civilkodeksa 1749.–1752. pants), karavīri militārā operācijā (Civilkodeksa 1753.–1756. pants) un personas izolācijā (Civilkodeksa 1757. pants). Ārkārtas testaments ir nekavējoties jānogādā tuvākajā Grieķijas konsulārajā iestādē vai notāram Grieķijā, un par to ir jāpaziņo kompetentajai uzraudzības iestādei (Civilkodeksa 1761. un 1762. pants). Ārkārtas testaments zaudē spēku, tiklīdz ir pagājuši trīs mēneši no dienas, kad ir beigušies testatoru ietekmējušie ārkārtas apstākļi, ja viņš vēl ir dzīvs (Civilkodeksa 1758., 1759. un 1760. pants).

Visi testamenti ir vienlīdz spēkā esoši, un katrs nākamais testaments atceļ iepriekšējo, ja testators ir skaidri atcēlis iepriekšējo testamentu vai ja nākamais testaments ietver noteikumus, kas ir pretrunā iepriekšējā testamentā ietvertajiem vai atšķiras no tiem. Pēdējā minētajā gadījumā nākamais testaments atceļ tikai tās iepriekšējā testamenta daļas, kuras ir pretrunā ar to (Civilkodeksa 1763.–1768. pants).

Visos gadījumos testatoram jābūt rīcībspējīgam, jāvadās pēc paša brīvas un neierobežotas gribas un jāievēro tiesību aktos paredzētie noteikumi likumīgai katra testamenta veida sastādīšanai.

B. Alternatīvi var noslēgt līgumu par dāvinājumu nāves gadījumā (Civilkodeksa 2032.–2035. pants). Taču šajā gadījumā dāvinājuma saņēmējs nav uzskatāms par dāvinātāja mantinieku vai saistību un tiesību pārņēmēju.

C. Sastādīt savstarpēju testamentu (t. i., testamentu, kuru vienā aktā sastāda divas vai vairākas personas) ir aizliegts ar likumu (Civilkodeksa 1717. pants).

D. Ir aizliegts sastādīt arī mantojuma līgumus (Civilkodeksa 368. pants).

2 Vai pēdējās gribas rīkojumam vajadzētu būt reģistrētam, un ja jā, tad kā?

A. Hologrāfiskais testaments nav jāiesniedz kādā noteiktā iestādē. Tomēr drošības dēļ testators var nodot to glabāšanā notāram (Civilkodeksa 1722. pants).

B. Slēgtie un publiskie testamenti jāiesniedz notāram, un ir jā sastāda attiecīgs notariālais akts (Civilkodeksa 1743. un 1732. pants).

C. Par ārkārtas testamentu ir jāpaziņo uzraugošajai iestādei, un tas bez kavēšanās ir jāiesniedz tuvākajā Grieķijas konsulārajā iestādē vai notāram Grieķijā (Civilkodeksa 1761. un 1762. pants).

D. Pēc testatora nāves *notārs, kura glabāšanā ir testaments, publiska testamenta gadījumā nosūta tā kopiju apgabala civiltiesas tiesnesim, un slēgta vai ārkārtas testamenta gadījumā notārs personīgi nogādā testamenta oriģinālu izsludināšanai tā apgabala civiltiesas tiesnesim, kurā ir reģistrēta notāra biroja juridiskā adrese* (Civilkodeksa 1769.–1780. pants un Civilprocesa kodeksa 807.–811. pants). *Ikvienai personai, kuras glabāšanā ir hologrāfiskais testaments, pēc informācijas saņemšanas par testatora nāvi ir pienākums bez tīšas kavēšanās iesniegt testamentu izsludināšanai piekritīgās apgabala civiltiesas tiesnesim testatora pēdējā pastāvīgajā dzīvesvietā vai uzturēšanās vietā, vai iesniedzējas personas pašas pastāvīgajā dzīvesvietā* (Civilkodeksa 1774. un 1775. pants un Civilprocesa kodeksa 807.–811. pants). Ja testamenta turētājs dzīvo ārvalstīs, viņam testaments jāiesniedz jebkurā Grieķijas konsulārajā iestādē.

E. Ikviens persona, kura atrod vai glabā hologrāfisko testamentu un nekavējoties neiesniedz to kompetentajai iestādei, ir sodāma civiltiesiskā vai krimināltiesiskā kārtībā, un gadījumā, ja viņš/viņa ir mantinieks(-ce), viņš/viņa tiek izslēgts(-a) no mantojuma (Civilkodeksa 914., 902., 903. un 1860. pants, Civilprocesa kodeksa 811. pants un Kriminālkodeksa 222. un 242. pants).

3 Vai ir ierobežojumi brīvībai rīkoties ar īpašumu nāves gadījumā (piemēram, neatņemamā daļa)?

A. Mantojuma atstājēja pēcnācējiem un vecākiem, kā arī pārdzīvojušajam laulātajam vai personai, ar kuru mantojuma atstājējs bija stājies reģistrētās partnerattiecībās, kuri būtu dēvējami par likumīgajiem mantiniekiem, ir tiesības uz mantojuma neatņemamo daļu (Civilkodeksa 1825. pants un Likuma Nr. 3719/2008 11. pants).

B. Mantojuma neatņemamā daļa atbilst pusei no likumiskajai mantošanai paredzētās daļas. Šīs daļas likumiskais labuma guvējs tiek iekļauts kā tiešais mantinieks attiecībā uz šo daļu (Civilkodeksa 1825. pants).

C. Mantojuma neatņemamās daļas aprēķināšanas metode ir sarežģīta. Tiek novērtēti attiecināmie labumi, kurus labuma guvējs jau ir saņēmis no mantojuma atstājēja, un mantojuma kopējā (iedomātā) vērtība (Civillkodeksa 1830.–1834. pants).

D. Jebkurš ar testamentu noteiktais ierobežojums daļas labuma guvējam tiek uzskatīts par neuzrakstītu tādā mērā, cik tas attiecas uz mantojuma neatņemamo daļu (Civillkodeksa 1829. pants). Iesniedzot prasību, lai apstrīdētu dāvinājumu aiz devības, daļas labuma guvējs var prasīt atcelt dāvinājumu, ko mantojuma atstājējs veicis dzīves laikā, ja mantojuma atstājēja nāves brīdī esošā mantojuma masa ir nepietiekama, lai segtu neatņemamo daļu. Uz tiesībām iesniegt prasību attiecas divu gadu noilgums pēc mantojuma atstājēja nāves dienas (Civillkodeksa 1835.–1838. pants).

E. Neatņemamās daļas likumiskais labuma guvējs nesaņem mantojuma neatņemamo daļu, ja mantojuma atstājējs ir atstūmis viņu no mantojuma (1839.–1845. pants) vai ja viņam ir atņemtas šādas tiesības (1860.–1864. pants). Neatņemamās daļas likumiskais labuma guvējs drīkst atteikties no mantojuma (Civillkodeksa 1847.–1859. pants) vai tiesībām uz neatņemamo daļu (Civillkodeksa 1826. pants).

4 Kas manto un cik daudz gadījumā, ja pēdējās gribas rīkojuma nav?

Likumiskajā mantošanā pastāv sešas šķiras. Kādai šķirai piederoša persona netiek aicināta mantot, ja mantot tiek aicināta iepriekšējai šķirai piederoša persona (Civillkodeksa 1819. pants):

A. Mantojuma atstājēja pēcnācēji tiek aicināti likumiskās mantošanas pirmajā šķirā. Mantošanas kārtība tiek noteikta *per stirpes* (pēc ciltīm). Tuvākais pēcnācējs izslēdz tālākus pēcnācējus tajā pašā ģimenes koka atzarā. Bērni manto īpašumu vienādās daļās (Civillkodeksa 1813. pants).

Pārdzīvojušais laulātais arī tiek iekļauts pirmajā šķirā un saņem vienu ceturto daļu no īpašuma (Civillkodeksa 1820. pants).

Pārdzīvojušā persona, ar kuru mantojuma atstājējs bija stājies reģistrētās partnerattiecībās, arī tiek iekļauta pirmajā šķirā un saņem vienu sesto daļu no īpašuma (Likuma Nr. 3719/2008 11. pants).

B. Otrajā šķirā tiek iekļauti arī mantojuma atstājēja vecāki, brāļi un māsas, kā arī mantojuma atstājēja jebkura tāda brāļa vai māsas bērni un mazbērni, kurš(-a) miris(-usi) pirms mantojuma atstājēja vai kurš(-a) atteicies(-kusias) no savām tiesībām uz mantojumu, vai kuram(-ai) ir atņemtas šādas tiesības. Vecāki, brāļi, un māsas, kā arī mantojuma atstājēja jebkura tāda brāļa vai māsas bērni un mazbērni, kurš(-a) miris(-usi) pirms mantojuma atstājēja vai kurš(-a) atteicies(-kusias) no savām tiesībām uz mantojumu, vai kuram(-ai) ir atņemtas šādas tiesības, manto īpašumu *per stirpes* (Civillkodeksa 1814. pants).

Ja pusbrāļi un pusmāsas tiek ierindoti kopā ar vecākiem, māsām un brāļiem, vai ar māsu un brāļu bērniem vai mazbērniem, viņi saņem pusi no daļas, kas pienākas māsām un brāļiem. Pusi daļas saņem arī jebkuru tādu brāļu vai māsu bērni vai mazbērni, kuri ir miruši pirms mantojuma atstājēja vai ir atteikušies no tiesībām uz mantojumu, vai kuriem ir atņemtas šādas tiesības (Civillkodeksa 1815. pants).

Arī pārdzīvojušais laulātais ir iekļauts otrajā šķirā un saņem pusi no īpašuma (Civillkodeksa 1820. pants).

Pārdzīvojušā persona, ar kuru mantojuma atstājējs bija stājies reģistrētās partnerattiecībās, arī tiek iekļauta otrajā šķirā un saņem vienu trešo daļu no īpašuma (Likuma Nr. 3719/2008 11. pants).

C. Vecvecāki, kā arī mantojuma atstājēja pēcnācēju bērni un mazbērni, tiek aicināti likumiskās mantošanas trešajā šķirā.

Ja mantojuma atstājēja nāves brīdī abu līniju vecvecāki ir dzīvi un nav atteikušies no savām tiesībām uz mantojumu, un viņiem nav atņemtas šādas tiesības, viņi būs vienlīdzīgi labuma guvēji no mantojuma un mantos to vienādās daļās.

Ja mantojuma atstājēja nāves brīdī vectēvs vai vecāmāte tēva vai mātes līnijā ir miris(-usi) vai ir atteicies(-kusias) no tiesībām uz mantojumu, vai viņam(-ai) ir atņemtas šādas tiesības, viņu aizstāj viņa/viņas bērni un mazbērni. Ja bērnu un mazbērnu nav vai viņi ir atteikušies no savām tiesībām uz mantojumu, vai viņiem ir atņemtas šādas tiesības, tās personas daļa, kura ir mirusi vai ir atteikusies no tiesībām uz mantojumu vai kurai ir atņemtas šādas tiesības, pāriet vectēvam vai vecāmātei tajā pašā līnijā, un gadījumā, ja šādu vecvecāku nav vai šis vecvecāks ir atteicies no tiesībām uz mantojumu, vai viņam ir atņemtas šādas tiesības, minētā daļa pāriet viņa bērniem un mazbērniem.

Ja mantojuma atstājēja nāves brīdī vectēvs un vecāmāte tēva vai mātes līnijā ir miruši vai ir atteikušies no savām tiesībām uz mantojumu, vai viņiem ir atņemtas šādas tiesības un viņiem nav bērnu un mazbērnu, vai viņu bērni un mazbērni ir atteikušies no savām tiesībām uz mantojumu, vai viņiem ir atņemtas šādas tiesības, vienlīdzīgi labuma guvēji ir vectēvs vai vecāmāte un viņu bērni un mazbērni otrā līnijā.

Bērni manto īpašumu vienādās daļās un izslēdz mazbērņus tajā pašā ģimenes koka atzarā. Mazbērni manto īpašumu pēc ģimenes koka atzara (Civillkodeksa 1816. pants).

Pārdzīvojušais laulātais arī tiek iekļauts trešajā šķirā un saņem pusi no mantojuma (Civillkodeksa 1820. pants).

Pārdzīvojušā persona, ar kuru mantojuma atstājējs bija stājies reģistrētās partnerattiecībās, arī tiek iekļauts trešajā šķirā un saņem trešo daļu no mantojuma (Likuma Nr. 3719/2008 11. pants).

D. Mantojuma atstājēja vecvecvecāki tiek aicināti likumiskās mantošanas ceturtajā šķirā un manto īpašumu vienādās daļās neatkarīgi no līnijas (Civillkodeksa 1817. pants).

Pārdzīvojušais laulātais arī tiek iekļauts ceturtajā šķirā un saņem pusi no īpašuma (Civillkodeksa 1820. pants).

Pārdzīvojušā persona, ar kuru mantojuma atstājējs bija stājies reģistrētās partnerattiecībās, arī tiek iekļauta ceturtajā šķirā un saņem trešo daļu no īpašuma (Likuma Nr. 3719/2008 11. pants).

E. Pārdzīvojušais laulātais vai pārdzīvojušā persona, ar kuru mantojuma atstājējs bija stājies reģistrētās partnerattiecībās, arī tiek iekļauts piektajā šķirā un saņem visu īpašumu (Civillkodeksa 1821. pants un Likuma Nr. 3719/2008 11. pants).

Šķirtais laulātais un pārdzīvojušā persona, ar kuru mantojuma atstājējs bija stājies reģistrētās partnerattiecībās, ja tās pārtrauktas mantojuma atstājējā dzīves laikā, netiek iekļauti likumiskajā mantošanā.

Pārdzīvojušais laulātais, pret kuru mantojuma atstājējs ir iesniedzis šķiršanās prasību ar pietiekamu pamatojumu laulības šķiršanai, tiek izslēgts no likumiskās mantošanas (Civillkodeksa 1822. pants).

F. Grieķijas valsts tiek aicināta likumiskās mantošanas sestajā šķirā un saņem visu īpašumu ar inventāra tiesību (Civillkodeksa 1824. pants un Civillkodeksa ieviešanas likuma 118. pants).

5 Kāda veida iestāde ir kompetenta:

5.1 mantošanas lietās?

Ar mantojumu saistītos jautājumos jurisdikcija ir mantojuma tiesai, t. i. *apgabala civiltiesai* reģionā, kur mantojuma atstājējam nāves brīdī bija pastāvīgā dzīvesvieta vai — gadījumā, ja pastāvīgās dzīvesvietas nebija, — uzturēšanās vieta, vai *valsts galvaspilsētas apgabala civiltiesai*, ja uzturēšanās vietas nebija (Civilprocesa kodeksa 30. un 810. pants).

Notāri un Grieķijas konsulārās iestādes arī ir kompetentas sastādīt un glabāt testamentus.

Visbeidzot, Grieķijas nodokļu iestādes ir kompetentas pieņemt arī mantojuma nodokļa deklarācijas un piemērot mantojuma nodokļus.

5.2 saņemt paziņojumu par mantojuma pieņemšanu vai atraidīšanu?

5.3 saņemt paziņojumu par legāta pieņemšanu vai atraidīšanu?

5.4 saņemt paziņojumu par neatņemamās daļas pieņemšanu un atraidīšanu?

5.b) līdz d). Mantojumu tiesas sekretariātā tiek iesniegtas šādas deklarācijas:

jebkura mantinieka (testamentārā mantinieka, likumiskā mantinieka, neatraidāmā mantinieka) deklarācijas par atteikšanos no mantojuma vai legāta. Atteikšanās iespēja jāizmanto četros mēnešos no dienas, kurā puse, kas atsakās, tika informēta par mantojuma atklāšanos un tās iemeslu. Ja mantojuma atstājējs vai mantinieks dzīvo ārvalstīs, atteikšanās termiņš tiek pagarināts līdz vienam gadam (Civilprocesa kodeksa 812. pants un Civilkodeksa 1847.–1859. pants); deklarācijas par mantojuma pieņemšanu ar inventāra tiesību (Civilprocesa kodeksa 812. pants un Civilkodeksa 1902.–1912. pants); deklarācijas par testamenta izpildītāja funkcijas pieņemšanu vai par atteikšanos no šīs funkcijas, vai par šīs funkcijas nodošanu (Civilprocesa kodeksa 812. pants un Civilkodeksa 2017.–2031. pants); deklarācijas par piekrišanu vai atteikšanos tikt ieceltam par bezmantnieka mantas aizgādni (Civilprocesa kodeksa 812. pants un Civilkodeksa 1865.–1870. pants).

6 Ies procedūras apraksts, kura paredzēta mantošanas kārtošanai saskaņā ar valsts tiesību aktiem, tostarp mantojuma sadalei un mantas dalīšanai (tostarp informācija par to, vai mantošanas procedūru sāk tiesa vai cita kompetenta iestāde pēc savas iniciatīvas).

A. Mantojuma atraidīšanas termiņā (t. i. četros mēnešos vai — gadījumā, ja mantojuma atstājējs ir dzīvojis vai mantinieks dzīvo ārvalstīs mantojuma atklāšanās brīdī, — viena gada laikā; Civilkodeksa 1847. pants) mantinieks var paziņot mantojumu tiesas sekretariātam (*to, kura tiesa ir piekritīga, nosaka Civilprocesa kodeksa 810. pants*), ka viņš ir pieņēmis mantojumu ar inventāra tiesību. Šajā gadījumā mantinieks, izlietojot inventāra tiesību, ir atbildīgs par saistību uzņemšanos attiecībā uz mantojumu tikai mantojuma vērtības apmērā (Civilkodeksa 1902. un 1904. pants).

Mantiniekam ar inventāra tiesību četros mēnešos ir jā sastāda mantojumā iekļauto aktīvu inventāra saraksts. Mantojums ir īpašuma grupa, kas ir atdalīta no mantinieka personiskā īpašuma. Mantiniekam ar inventāra tiesību ir jāapmierina ar mantojumu saistīto kreditoru un pēc tam legatāru prasījumi. Mantojumā iekļauto aktīvu atraidīšanas gadījumā mantiniekam ar inventāra tiesību ir jā lūdz atļauja mantojumu tiesai (Civilkodeksa 1902.–1912. pants un Civilprocesa kodeksa 812., 838.–841. pants).

B. Ar mantojumu saistītie kreditori vai mantinieki mantojumu tiesai var lūgt mantojuma tiesisku likvidāciju (Civilkodeksa 1913. pants). Tiesa izdod rīkojumu par mantojuma likvidāciju pēc mantinieka ar inventāra tiesību lūguma, un minētais mantinieks šajā gadījumā nodod mantojamo īpašumu kreditoriem un tiek atbrīvots no visiem pienākumiem (Civilkodeksa 1909. pants).

Likvidācijas nolūkā mantojuma tiesa ieceļ likvidatoru, kurš aicina kreditorus pieteikt saistītos prasījumus. Kreditoru prasību apmierināšanai ir augstāka prioritāte, salīdzinot ar legatāru prasībām (Civilkodeksa 1913.–1922. pants).

C. Ja mantinieks nav zināms (bezmantnieka manta), mantojuma tiesa ieceļ bezmantnieka mantas aizgādni, kurš ir atbildīgs par mantojuma pārvaldību un kreditoru prasību apmierināšanu līdz mantinieka atrašanai (Civilkodeksa 1865.–1870. pants).

D. Ja mantojuma atstājējs jau bija bankrotējis, bankrota procedūra ir jāturpina pret valsti.

7 Kā un kad persona kļūst par mantinieku vai legatāru?

A. Mantojums automātiski pāriet mantinieka īpašumā mantojuma atstājēja nāves brīdī. Tāpēc principā nav nepieciešams īpašs, skaidrs mantojuma pieņemšanas akts (Civilkodeksa 1846. pants).

B. Ja mantinieks ar savu rīcību parāda, ka viņš vēlas kļūt par mantinieku (tiekot iesaistītam mantošanā), uzskatāms, ka viņš mantojumu ir netieši pieņēmis (Civilkodeksa 1849. pants).

C. Ja mantinieks nav izmantojis tiesības atraidīt mantojumu noteiktajā termiņā (t. i. četros mēnešos vai — gadījumā, mantojuma atstājējs ir dzīvojis vai mantinieks dzīvo ārvalstīs mantojuma atklāšanās brīdī, — viena gada laikā; Civilkodeksa 1847. pants), uzskatāms, ka mantojums ir nosacīti pieņemts (Civilkodeksa 1850. pants).

D. Attiecībā uz automātisku mantojuma iegūšanu pastāv izņēmums, ja mantojamais objekts vai jebkādas citas tiesības *in rem* (lietu tiesības) ir nekustamā īpašuma aktīvs. Šajā gadījumā mantojuma pieņemšanas akts vai mantojuma apliecība ir jāreģistrē aktu reģistrā vai zemesgrāmatā un mantinieks iegūst tiesības *in rem* ar atpakaļejošu spēku no mantojuma atstājēja nāves brīža (Civilkodeksa 1846., 1193., 1195. un 1198. pants).

8 Vai mantinieki ir atbildīgi par mirušā parādiem, un ja jā, ar kādiem nosacījumiem?

A. Mantinieks kā mantojuma atstājēja visu tiesību pārņēmējs ir atbildīgs par saistībām attiecībā uz mantojumu, tostarp ar savu personisko īpašumu, atšķirībā no legatāriem, kas ir mantojuma atstājēja konkrētu tiesību pārņēmēji (Civilkodeksa 1901. pants).

B. Mantinieks var mantojuma atraidīšanas termiņā (t. i. četros mēnešos vai — gadījumā, ja mantojuma atstājējs ir dzīvojis vai mantinieks dzīvo ārvalstīs mantojuma atklāšanās brīdī, — viena gada laikā; Civilkodeksa 1847. pants) paziņot mantojuma tiesas sekretariātam, ka viņš ir pieņēmis mantojumu ar inventāra tiesību. Šajā gadījumā mantinieks ar inventāra tiesību ir atbildīgs par saistību uzņemšanos attiecībā uz mantojumu, ciktāl tās attiecas uz tā aktīviem (Civilkodeksa 1902. un 1904. pants).

C. Mantiniekam ar inventāra tiesību četros mēnešos ir jā sastāda mantojuma aktīvu inventāra saraksts. Mantojums ir īpašumu grupa, kas ir atdalīta no mantinieka personiskā īpašuma. Mantiniekam ar inventāra tiesību ir jāapmierina ar mantojumu saistīto kreditoru prasījumi un pēc tam — legatāru prasījumi. Mantojuma aktīvu atraidīšanas gadījumā mantiniekam ar inventāra tiesību ir jā lūdz atļauja mantojuma tiesai (Civilkodeksa 1902.–1912. pants un Civilprocesa kodeksa 812., 838.–841. pants).

D. Inventāra saraksta sastādīšanas laikā ar mantojumu saistītie kreditori var lūgt mantojuma tiesai veikt mantojuma tiesisku likvidāciju (Civilkodeksa 1913. pants). Tiesai ir jāizdod rīkojums par mantojuma likvidāciju pēc mantinieka ar inventāra tiesību lūguma, un minētais mantinieks šajā gadījumā nodod mantojamo īpašumu kreditoriem un tiek atbrīvots no visiem pienākumiem (Civilkodeksa 1909. pants).

9 Kādi dokumenti un/vai informācija parasti vajadzīga nekustamā īpašuma reģistrācijai?

Lai reģistrētu mantotu nekustamo īpašumu, ir nepieciešams publisks dokuments (parasti — notariāls akts par mantojuma pieņemšanu vai mantojuma apliecība). Tas ir jāiesniedz kompetentajā iestādē (aktu reģistrā vai zemesgrāmatā), kas darbojas vietā, kur atrodas īpašums.

Vairāk informācijas: <http://www.ktimatologio.gr/>.

9.1 Vai pārvaldnieka iecelšana ir obligāta vai obligāta pēc pieprasījuma? Ja tā ir obligāta vai obligāta pēc pieprasījuma, kādi pasākumi ir jāveic?

Saskaņā ar Grieķijas tiesību aktiem mantojumu tiesībās mantinieks iegūst mantojumu uzreiz pēc mantojuma atstājēja nāves, bez pārstāvja vai pārvaldnieka starpniecības (Civilkodeksa 983. un 1846. pants).

9.2 Kas ir tiesīgs izpildīt mirušā pēdējās gribas rīkojumu un/vai pārvaldīt mantojumu?

Saistības uzņemas pats mantinieks, kuram šajā sakarā jāpārvalda mantojums. Ja ir vairāki mantinieki, viņiem jāpārvalda mantojums kopīgi, kamēr tas tiek sadalīts (Civilkodeksa 1884.–1894. pants).

Mantojuma atstājējs savā testamentā vai mantinieki līgumā vai, iesniedzot lūgumu mantojumu tiesā, var iecelt testamenta izpildītāju, kurš būtu atbildīgs par mantojuma pārvaldību un sadalīšanu (Civilkodeksa 2017.–2031. pants).

Ja mantinieks nav zināms (bezmantnieka manta), mantojumu tiesai jāieceļ bezmantnieka mantas aizgādnis, kurš būtu atbildīgs par mantojuma pārvaldību, kamēr atrodas mantinieks (Civilkodeksa 1865.–1870. pants).

9.3 Kādas ir pārvaldnieka pilnvaras?

Mantinieks ar inventāra tiesību pārvalda mantojumu, līdz tiek apmierināti mantojuma kreditoru prasījumi (Civilkodeksa 1902.–1912. pants).

Pēc jebkura kreditora lūguma vai, mantiniekam vēršoties mantojumu tiesā, var tikt izdots rīkojums par mantojuma tiesisku likvidāciju; minēto likvidāciju administrē mantojuma tiesas iecelts likvidators (Civilkodeksa 1913.–1922. pants).

10 Kādus dokumentus, kas apliecina labuma guvēju statusu un tiesības, saskaņā ar valsts tiesību aktiem parasti izsniedz tiesvedības laikā mantošanas lietās vai tās beigās? Vai tiem ir konkrēts pierādījuma spēks?

A. Jebkura iesaistītā puse (mantinieks, legatārs, pilnvarotais, testamentā izpildītājs, ar mantojumu saistītie kreditori, mantas pircējs) var lūgt par mantošanu atbildīgajam *apgabala civiltiesas tiesnesim izsniegt mantojuma apliecību bezstrīdus tiesvedības ietvaros* (Civilprocesa kodeksa 819. pants).

B. Mantojuma apliecība ir dokuments, ko izsniedz par mantošanu atbildīgais *apgabala civiltiesas tiesnesis un kurā izklāstīta informācija saistībā ar mantojumu* (statusu un tiesībām, mantojuma daļu) (Civilkodeksa 1961. pants un Civilprocesa kodeksa 820. pants). Mantojuma apliecība var būt personisks dokuments (ja tas apliecina vienas personas statusu un tiesības) vai kopīgs dokuments (ja tā ir izsniegta līdzmantiniekiem vai vairāk nekā vienai personai) (Civilkodeksa 1960. pants).

C. Tiek pieņemts, ka personai, kas mantojuma apliecībā minēta kā mantinieks, legatārs, pilnvarnieks vai testamentā izpildītājs, ir apliecībā norādītais statuss un tiesības (Civilprocesa kodeksa 821. pants un Civilkodeksa 1962. pants).

D. Mantojuma apliecība piešķir autentiskumu. Trešās personas ir aizsargātas, ja labā ticībā veic darījumus ar personu, kura mantojuma apliecībā norādīta kā mantinieks (Civilprocesa kodeksa 822. pants un Civilkodeksa 1963. pants).

E. Ja ir izsniegta kļūdaina mantojuma apliecība, tā ir jāatsauc, jāizmaina, jāatceļ un jālikvidē kopā ar visām parastajām un ārkārtas pārsūdzībām pret spriedumu par mantojuma apliecības izsniegšanu (Civilkodeksa 1964., 1965. un 1966. pants un Civilprocesa kodeksa 823. un 824. pants).

F. Ja mantojuma objekts ir tiesības *in rem* pār nekustamo mantu, mantinieks drīkst reģistrēt mantojuma apliecību (Civilkodeksa 1846., 1193., 1195. un 1198. pants).

G. Papildus mantojuma apliecībai ir arī citi dokumenti mantnieka statusa un tiesību pierādīšanai (piem., testamenta kopija, civilstāvokļa apliecības, paskaidrojoša nolēmuma prasība u. c.).

Šī lapa ir daļa no tīmekļvietnes [Tava Eiropa](#).

Mēs labprāt uzzinātu jūsu [atsauksmes](#) par sniegtās informācijas lietderību.

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Lapa atjaunināta: 11/12/2020

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietvertu vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.